

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 534

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
897.	— Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2
898.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2
899.	— Decret pentru numirea Guvernului României	3
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
	Decizia nr. 113 din 16 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea- cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.....	3–7

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind rechemarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Dragoș Viorel Radu Țigău se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Kenya, Republica Burundi, Republica Uganda, Republica Rwanda și Republica Unită a Tanzaniei, cu reședința la Nairobi.

Art. 2. — Domnul Dragoș Viorel Radu Țigău își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

București, 15 iunie 2023.

Nr. 897.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Luminița-Teodora Odobescu se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2023.

Nr. 898.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea Guvernului României

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,
având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2023 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește Guvernul României, în următoarea componență:

1. Ion-Marcel Ciolacu — prim-ministru
2. Marian Neacșu — viceprim-ministru
3. Marian-Cătălin Predoiu — viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne
4. Marcel-Ioan Boloș — ministrul finanțelor
5. Sorin-Mihai Grindeanu — ministrul transporturilor
6. Gabriela Firea — ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse
7. Alina-Ștefania Gorghiu — ministrul justiției
8. Angel Tîlvăr — ministrul apărării naționale
9. Ligia Deca — ministrul educației
10. Raluca Turcan — ministrul culturii
11. Luminița-Teodora Odobescu — ministrul afacerilor externe
12. Ștefan-Radu Oprea — ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului
13. Adrian Căciu — ministrul investițiilor și proiectelor europene
14. Adrian-Ioan Veștea — ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației
15. Alexandru Rafila — ministrul sănătății
16. Florin-Ionuț Barbu — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
17. Sebastian-Ioan Burduja — ministrul energiei
18. Marius-Constantin Budăi — ministrul muncii și solidarității sociale
19. Bogdan-Gruia Ivan — ministrul cercetării, inovării și digitalizării
20. Mircea Fechet — ministrul mediului, apelor și pădurilor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2023.
Nr. 899.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 113

din 16 martie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind

salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de lăncu Ion în Dosarul nr. 5.665/90/2017 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.180D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.373D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, ridicată de Virginica Croitoru în Dosarul nr. 629/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.373D/2019 la Dosarul nr. 1.180D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 15 februarie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 19 și 24 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 5.665/90/2017 și nr. 629/113/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, respectiv ale art. 11 alin. (4), din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Iancu Ion și de Virginica Croitoru în cauze având ca obiect anularea unor acte administrative cu privire la acordarea drepturilor salariale ale acestora.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 este neconstituțional în măsura în care se interpretează că prin hotărâre a consiliului local a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București pot fi stabilite salarii de bază mai mici decât cele avute anterior în plată, pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, din primăriei și consilii locale și din serviciile publice din subordinea acestora.

9. Astfel, cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, se susține că măsura prevăzută la art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, prin interpretarea că se pot reduce drepturi salariale, nu este justificată de necesitatea apărării securității naționale, se aplică discriminatoriu, atât în raport cu alți bugetari de la alte unități administrativ-teritoriale, cât și față de primar și viceprimar care au drepturile salariale stabilite prin lege, pe baza unei grile de salarizare, și nici nu are caracter temporar.

10. Se apreciază, în esență, că art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât funcționarii publici își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu, atribuțiile, incompatibilitățile și răspunderea fiind reglementate prin lege, nediferențiat în funcție de autoritatea publică sau de salariu la aceeași funcție, grad profesional, studii și gradație de vechime. Cu toate acestea, potrivit art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale vor fi diferite în funcție de buget și voința politică a consiliului local. Mai mult, deși fac parte din aceeași instituție și sunt salariați din același buget, potrivit textului criticat, primarii și viceprimarii au drepturile salariale reglementate prin lege, nediferențiate în funcție de buget. Unul dintre principiile consacrate ale sistemului de salarizare este acela conform căruia „pentru muncă egală sau de valoare egală, plată egală”,

consacrat de art. 41 alin. (4) din Constituție și art. 6 alin. (3) din Codul muncii.

11. Se consideră, în esență, că art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție, prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului de stabilire a salariului de bază către consiliul local, consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite pentru stabilirea salariului lunar.

12. Se susține, în esență, că art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă principiul securității juridice, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta referitoare la previzibilitatea legii, întrucât salarizarea angajaților va fi diferită de la an la an, potrivit hotărârii consiliului local. Prevederile legale criticate sunt neconstituționale întrucât încalcă principiul securității juridice, care trebuie privit în întreaga sa dimensiune, cuprinzând, în principal, următoarele exigențe: neretroactivitatea legii, accesibilitatea și previzibilitatea acesteia.

13. Se afirmă, în esență, că art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă art. 41 și 47 din Constituție, întrucât salariul reprezintă o componentă a dreptului la muncă și reprezintă contraprestația angajatorului în raport cu munca prestată de către angajat în baza unor raporturi de muncă. Efectele raporturilor de muncă stabilite între angajat și angajator se concretizează în obligații de ambele părți, iar una dintre obligațiile esențiale ale angajatorului este plata salariului pentru munca prestată, întrucât dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, diminuarea sa constituindu-se într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. O atare măsură se poate realiza numai în condițiile strict și limitativ prevăzute de art. 53 din Constituție.

14. Se menționează că în cuprinsul Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei, ratificată de România prin Decretul nr. 284/1973, se arată, la art. 2, că orice stat membru care aplică această convenție se angajează să formuleze și să practice o politică națională care să urmărească promovarea, prin metode adaptate condițiilor și uzanțelor naționale, a egalității de tratament în materie de ocupare a forței de muncă și exercitare a profesiei, în scopul eliminării oricăror discriminări. De asemenea, se încalcă Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică. Se arată că trebuie avută în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului care a reținut, în mod constant, că există discriminare atât timp cât diferența de tratament aplicată unor subiecte de drept aflate în situații analoage nu are justificare legitimă, obiectivă și rezonabilă. Astfel, prin Legea nr. 30/1994, România a ratificat Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și protocoalele adiționale la aceasta, în acest mod, conform art. 11 și 20 din Constituție, devenind parte integrantă a dreptului intern și având prioritate față de acesta, așa încât Protocolul nr. 12 la Convenție, prin art. 1 privind interzicerea generală a discriminării, creează cadrul general.

15. Mai mult, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, prin dispozițiile art. 26, susține conceptul potrivit căruia toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. În această privință, legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.

16. De asemenea, în Dosarul nr. 1.373D/2019, se arată, în esență, că prin Hotărârea Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se prevedea diferențierea salariului minim brut pe țară garantat în plată pentru studii superioare în valoare de 2.350 lei, față de salariul minim brut pe țară garantat în plată pentru studii medii în valoare de 2.080 lei, situație pe care Guvernul României nu a prevăzut-o ca excepție de la prevederile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, se afirmă că viceprimarul comunei nu are studii superioare, coeficientul acestuia stabilit prin Legea-cadru nr. 153/2017 se înmulțește cu salariul minim brut pe țară garantat în plată pentru studii medii în valoare de 2.080 lei, iar autoarea excepției, prin plafonarea salariului brut, prin art. 1 lit. e) din Dispoziția nr. 20 din 31 ianuarie 2019, astfel cum prevede norma criticată, la nivelul indemnizației lunare pentru funcția de viceprimar de comună, nu beneficiază de drepturile legale salariale cum ar fi: gradația 5 de vechime în câmpul muncii, majorarea de 10% pentru controlul vizei CFP și nici de indemnizația de hrană. Prin urmare, dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 contravin principiului legalității și al nediscriminării.

17. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Or, în cauză, prin dispoziția legală criticată nu se instituie un tratament juridic diferit pentru situații similare. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) și art. 41 și 47 din Legea fundamentală, se apreciază că motivele de neconstituționalitate vizează interpretarea dată textului de lege de către recurentul — reclamant, iar nu neconstituționalitatea textului de lege criticat, raportat la textele constituționale invocate.

18. **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților. (2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

(5) Angajarea, promovarea, avansarea în gradație a personalului prevăzut la alin. (1) se fac cu respectarea prevederilor prezentei legi, precum și a celorlalte reglementări specifice funcționarilor publici și personalului contractual.”

23. În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, ale art. 47 privind nivelul de trai și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei, ale Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 180 din 19 iulie 2000, și ale Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între

persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000, ale Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, iar prin mai multe decizii (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020, Decizia nr. 337 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 8 ianuarie 2021, Decizia nr. 370 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1308 din 30 decembrie 2020, Decizia nr. 12 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 28 aprilie 2021, sau Decizia nr. 53 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 27 mai 2022), instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

25. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă criticată delegă competența de stabilire a salariului de bază al funcționarilor publici și al personalului contractual din aparatul propriu al consiliilor județene, din primăriei, consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, dispunând totodată că stabilirea salariului lunar se realizează de către ordonatorul de credite. De asemenea, opțiunea legiuitorului a fost aceea de a corela salariile personalului din aparatul organelor administrației publice locale cu indemnizația funcției de viceprimar.

26. Curtea a mai arătat că marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci aceasta se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criterii care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale. În același timp, în stabilirea salariului lunar, ordonatorii de credite trebuie să respecte legea și să o aplice ca atare. Astfel, art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că „*Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25*”, prevederi referitoare la limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi.

27. În aceste condiții, având în vedere reperele oferite de legiuitorul primar în materia salarizării personalului din aparatul administrației publice locale, Curtea a constatat că prevederile legale criticate dau expresie marjei de apreciere a legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice încadrat în aparatul autorităților administrației publice locale, în aplicarea dispozițiilor art. 120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale.

28. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 16 din Constituție, prin prisma unei pretinse

discriminări salariale existente între funcționarii publici care își desfășoară raporturile de serviciu în aparatul propriu al diferitelor autorități ale administrației publice locale la nivel național, precum și între această categorie de personal bugetar și celelalte categorii de personal reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 53 din 15 februarie 2022, paragraful 15, și Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019, paragraful 29, Curtea a reținut, în esență, că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite, ceea ce permite, în raport cu criteriile obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi. Pe de altă parte, Curtea a arătat că reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă – salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean), este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de responsabilitatea, complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătit din fonduri publice.

29. Prin urmare, criticile de neconstituționalitate formulate, potrivit cărora plafonarea cuantumului brut al salariului de bază nu poate depăși indemnizația viceprimarului comunei, fiind discriminatorie, sunt neîntemeiate, întrucât dispozițiile legale criticate vin să dea expresie tocmai principiului autonomiei locale prevăzut de art. 120 din Constituție. Viceprimarii ocupă funcții de demnitate publică, iar opțiunea legiuitorului a fost aceea de a corela salariile funcționarilor din cadrul organelor administrației publice locale cu indemnizația funcției de viceprimar, ca o expresie a principiului constituțional menționat. În aceste condiții, poziția de funcționar public în cadrul organelor administrației publice locale ajunge să fie asumată prin acceptarea încheierii unui raport de serviciu ori a continuării raporturilor de muncă deja existente. Scopul legiuitorului a fost acela de a institui un sistem prin care să se asigure o anumită coerență și previzibilitate în ceea ce privește cheltuielile cu personalul din cadrul autorităților publice locale, cu alte cuvinte, pentru a se asigura că aplicarea art. 120 din Constituție se va putea face în condiții de funcționabilitate optimă a autorităților menționate.

30. Cu privire la critica vizând plafonarea nivelului veniturilor salariale ale angajaților din aparatul autorităților administrației publice locale la nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar, care determină instituirea unei discriminări sub aspectul salarizării între un angajat cu studii superioare și un ales local cu studii medii, prin Decizia nr. 12 din 14 ianuarie 2021, precitată, paragrafele 27 și 28, Curtea a reținut că nivelul indemnizației de viceprimar este stabilit, potrivit art. 12 din Legea-cadru nr. 153/2017, prin înmulțirea coeficientului din anexa nr. IX la legea-cadru cu salariul de bază minim brut pe

țară garantat în plată în vigoare, iar nivelul studiilor viceprimarului nu reprezintă un criteriu legal în raport cu care să se stabilească indemnizația acestuia și, implicit, limita veniturilor salariale ale personalului din aparatul autorităților administrației publice locale. În același timp, referitor la pretinsa discriminare invocată din perspectiva reglementării salariului de bază minim brut pe țară, în mod diferențiat, în raport cu nivelul studiilor, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale și infralegale între ele și raportarea concluziei la dispoziții ori principii constituționale, coordonarea legislației fiind atributul legiuitorului.

31. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 41 și 47, prin Decizia nr. 12 din 14 ianuarie 2021, paragraful 22, Curtea a precizat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), dreptul salariaților la măsuri de protecție socială a muncii, printre care „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia.

32. În ceea ce privește modul concret de calcul al salariilor funcționarilor publici din cadrul administrației publice locale, prin Decizia nr. 53 din 15 februarie 2022, paragraful 18, Curtea a constatat că acest aspect ține de modul de interpretare și aplicare a legii de către organele abilitate, respectiv de către instanțele judecătorești, excedând competenței Curții Constituționale.

33. Cu privire la invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 370 din 16 iunie 2020, precizată, paragraful 39, Curtea a reținut că, având în vedere faptul că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, acestea nu au incidență în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iancu Ion în Dosarul nr. 5.665/90/2017 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Virginica Croitoru în Dosarul nr. 629/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

exemplu, Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

35. În ceea ce privește critica potrivit căreia delegarea unei competențe — de stabilire a salariului de bază — ce aparține în exclusivitate legiuitorului către consiliul local, consiliul județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, contravine art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea constată netemeinicia acesteia, întrucât reglementarea sistemului de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului este stabilit de către legiuitor, prin Legea-cadru nr. 153/2017, iar hotărârea consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, prin care se stabilesc salariile de bază, este emisă în aplicarea legii. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu contravin principiului separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale.

36. În final, referitor la prevederile invocate din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000, Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000, Protocolul nr. 12 la Convenție și din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Curtea observă că acestea se referă la egalitatea în fața legii și la interzicerea discriminării, iar considerentele reținute mai sus abordează toate aceste aspecte, fiind, în consecință, valabile și cu privire la aceste norme.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 472278